

تاریخ جراحی

ایالات متحده

برگرفته از کتاب تاریخ مصور جراحی

دکتر مصطفی جابرانصاری^{*1}

دیکسی کراسبی (1873 - 1800 میلادی، Dixi Crosby) مدرک دکترای پزشکی خود را در سال 1824 میلادی از دانشگاه دارتموث (Dartmouth) اخذ نمود. از سال 1838 میلادی تا سال 1870 میلادی به عنوان استاد جراحی همان مرکز مشغول فعالیت بود. در سال 1839 میلادی در یک بیمار مبتلا به استئوم، کل بازو و اسکاپولا و سه چهارم استخوان کلاویکولا (ترقوه) را قطع نمود. این جراحی شگفت انگیز و برجسته پیش از ابداع بیهوشی در ایالات متحده صورت گرفته و تا سال 1875 میلادی که توسط آلفئوس (1877 - 1832 میلادی، Alpheus) فرزند کراسبی گزارش شد، در منابع پزشکی آمریکا گزارش نشده بود. دیکسی کراسبی در ایالات متحده بیشتر به خاطر اولین متهم پرونده تخلف و قصور پزشکی (ارائه شده بر علیه یک جراح) بودن شهرت دارد اگرچه در رای اولیه مقصر شناخته شد، در سال 1854 میلادی در دادگاه تجدید نظر تبرئه گردید.

ویلارد پارکر (1884 - 1800 میلادی، Willard Parker) یکی از شاگردان خصوصی جان کالینز وارن بوده و در سال 1830 میلادی از دانشگاه هاروارد فارغ التحصیل شد. پس از یک سال فعالیت در مقام جراح مقیم بیمارستان عمومی ماساچوست، به عنوان استاد آناتومی کالج پزشکی برشایر (Bershire) در پتیس فیلد ماساچوست استخدام گردید. در سال 1836 میلادی به کرسی استادی جراحی کالج پزشکی اوهایو رسید و سه سال بعد نیز استادی جراحی کالج پزشکان و جراحان شهر نیویورک را پذیرفت و تا زمان بازنشستگی در این سمت باقی ماند. وی همچنین به کادر درمانی بیمارستان‌های بلوو (Bellevue Hospital) (1845 میلادی) و نیویورک (1856 میلادی) پیوست. پارکر هرگز اقدام به تالیف و نگارش کتاب درسی جراحی (Textbook) نکرد ولی فرزندش پس از مرگ وی مجموعه یادداشت‌ها و دست نوشته‌های وی را در کتابی با عنوان "سرطان: بررسی 397 مورد سرطان پستان در زنان" (1885 میلادی) [Cancer: A Study of Three Hundred and Ninety- Seven Cases of Cancer of the Female Breast (1885)] منتشر نمود.

*1 متخصص جراحی عمومی و اطفال، بیمارستان مهراد

نویسنده پاسخگو: دکتر مصطفی جابرانصاری

تلفن: 7-88505595

E-mail: ansari_17@yahoo.com

doi: 10.22034/ij.s.2025.738058



تصویر 1- ویلارد پارکر (مجموعه شخصی مولف)

پارکر به سبب موفقیت‌های متعددی که در زمینه جراحی داشته است شهرت دارد. در سال 1851 میلادی وی سیستوتومی را به عنوان درمان مثانه تحریک‌پذیر (Irritable Bladder) ابداع نمود. گزارش لیگاتور نمودن شریان سابکلوین چپ، شریان کاروتید مشترک و شراین مهره‌ای (ورتبرال) (1864 میلادی) و توصیه به باز کردن آبسه‌های آپاندیکولر در مراحل اولیه (1867 میلادی) از دیگر دستاوردهای وی می‌باشند. نام پارکر به نوعی برش مایل تقریباً به موازات لیگامان اینگوئینال که در آبسه‌های آپاندیس مورد استفاده قرار می‌گیرد، اطلاق شده است.

هوراس گرین (1802 - 1866 میلادی، Horace Green) به پدر لارنگولوژی آمریکا اشتها داشته و اولین پزشک متخصصی در ایالات متحده می‌باشد که تمامی فعالیت‌های خود را بصورت انحصاری وقف بیماری‌های حلق (گلو) نمود. وی مدرک دکترای پزشکی خود را از کالج پزشکی کستلتون (Castleton) در ورمونت در سال 1824 میلادی دریافت نمود. پس از مدتی طبابت عمومی در ورمونت عازم اروپا شده و به رشته لارنگولوژی (بیماری‌های حنجره) علاقمند گردید. از سال 1840 میلادی تا سال 1843 میلادی در مقام استاد پزشکی کالج کستلتون خدمت کرد و در سال 1850 میلادی یکی از بنیانگذاران کالج پزشکی نیویورک بود. مدرک دکترای افتخاری کالج اتحادیه (Union College) نیز به وی اعطا گردید. گرین در سال 1840 میلادی با اعلام اینکه قادر است پروبی با نوک اسفنجی را وارد حنجره کرده و در نتیجه داروها را مستقیماً از طریق مخاط حنجره تحویل نماید به شخصیتی جنجالی و بحث برانگیز در تاریخ جراحی آمریکا بدل شد. در طی بیست سال بعدی وی درگیر مباحثات و مجادلاتی طوفانی و غالباً تند و گزنده در خصوص پژوهش‌هایش بود. وی اولین کتاب بیماری‌های حنجره در آمریکا را با عنوان "رساله‌ای درباره بیماری‌های راه‌های هوایی" (A Treatise on Diseases of the Air Passages) تألیف نمود (1846 میلادی). وی همچنین اقدام به تألیف و نگارش مباحثاتی درباره آسیب شناسی خروسک (حناق) [Observations on the Pathology of Croup] (1849 میلادی): درمان جراحی پولیپ‌های حنجره و ادم گلو (1852 میلادی) [On the Surgical Treatment of Polypi of the Larynx, and Oedema of the Glottis] و رساله‌ای کاربردی درباره سل ریوی (1864 میلادی) [A Practical Treatise on Pulmonary Tuberculosis] نمود.

ژوزف پانکوست (1805 - 1882 میلادی، Joseph Pancoast) اهل نیوجرسی بوده و در سال 1828 میلادی از دانشگاه پنسیلوانیا فارغ التحصیل گردید. در سال 1831 میلادی شروع به تدریس آناتومی عملی و جراحی در فیلادلفیا نموده و هفت سال بعد به مقام استاد جراحی کالج پزشکی جفرسون برگزیده شد. با این حال در سال 1841 میلادی وی مجدداً متصدی کرسی استادی آناتومی عمومی، توصیفی و جراحی گردید و تا زمان بازنشستگی اش در سال 1874 میلادی در این سمت باقی ماند. پانکوست کتاب برجسته‌ای با عنوان رساله‌ای درباره جراحی عملی (A Treatise on Operative Surgery) (1844 میلادی) تألیف نمود که به یکی از محبوب‌ترین اطلس‌های جراحی آمریکا در اواسط سده نوزدهم بدل گردید. ترمیم جراحی اکسترونی مثانه (1859 میلادی) و قطع شاخه‌های دوم و سوم زوج پنجم اعصاب جمجمه‌ای (کرانیال) در محل خروج از پایه مغز (Base of the Brain) در سال 1872 میلادی از برجسته‌ترین اعمال جراحی گرین‌اشند. نام پانکوست با نوعی سوچور (بخیه) در جراحی ترمیمی (پلاستیک) برای در کنار هم نگه داشتن دو لبه با استفاده از تکنیک زبانه - شیار مرتبط می‌باشند.

آلفرد پست (1805 - 1885 میلادی، Alfred Post) برادرزاده رایت پست بوده و تحصیلات خود در رشته پزشکی را در کالج پزشکان و جراحان شهر نیویورک به پایان رساند (1827 میلادی)، سپس در برلین، ادینبورگ و پاریس ادامه تحصیل داده و در سال 1829 میلادی به نیویورک بازگشته و طبابت جراحی خود را شروع نمود. وی یکی از بنیانگذاران دپارتمان پزشکی دانشگاه شهر نیویورک بوده و از سال 1851 میلادی تا سال 1875 میلادی کرسی استادی جراحی آن مرکز را در اختیار داشت. تنها رساله مکتوب پست، مباحثاتی درباره درمان لوچی چشم (Observations on the Cure of Strabismus) نام داشت (1841 میلادی). وی اولین جراحی در آمریکا بود که عملی جراحی برای ترمیم ناهنجاری‌های پلک انجام داده و گزارش نمود (1842 میلادی).



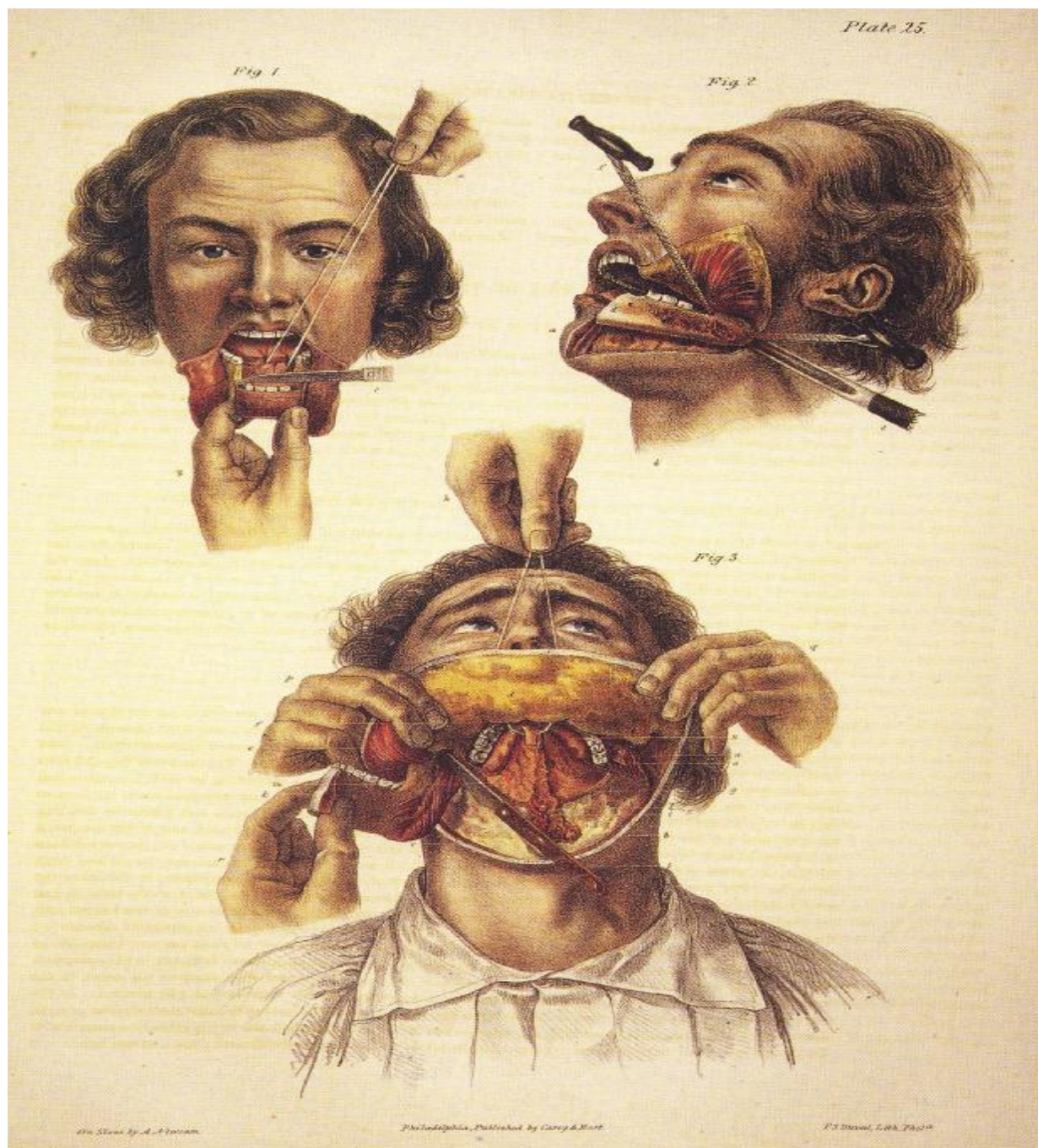
تصویر 2- پاول ایو (مجموعه شخصی مولف)

پاول ایو (1878 - 1806 میلادی، Paul Eue) اهل آگوستای جورجیا بوده و مدرک دکترای پزشکی خود را در سال 1828 میلادی از دانشگاه پنسیلوانیا اخذ نمود. مدت سه سال نیز در اروپا ادامه تحصیل داده و در بازگشت به آمریکا به مقام استاد کرسی جراحی دانشکده پزشکی نوبنیاد جورجیا انتخاب شد. در سال 1850 میلادی به کرسی جراحی دانشگاه لوئیزویل (Louisville) منتقل گردید ولی پس از یک دوره با پذیرش کرسی استادی جراحی دانشگاه نشویل (Nashuille)، لوئیزویل را ترک گفت. در سال 1857 میلادی ریاست انجمن پزشکی آمریکا (AMA) را به عهده داشت. در طی جنگ داخلی آمریکا، ایوجراح ارشد ارتش کنفدراسیون بوده و جالبترین اثر مکتوب وی مجموعه جالبی با عنوان *A Collection of Remarkable Cases in Surgery* (1857 میلادی) بود.

لویی دوگاس (1884 - 1806 میلادی، Louis Dugas) یکی از جراحان برجسته و شناخته شده جنوب آمریکا بود. در سال 1827 میلادی از دانشگاه مرلند فارغ التحصیل شده و سپس عازم اروپا شده و مدت چهار سال نیز در اروپا تحصیلات خود را ادامه داد. در بازگشت به ایالات متحده در آگوستا (Augusta) سکونت گزیده و در سال 1832 میلادی همراه با گروهی دانشکده پزشکی جورجیا (Georgia) را بنیان نهاد و از سال 1855 میلادی تا 1883 میلادی به عنوان استاد جراحی نظری و عملی خدمت نمود. قابل توجه ترین مقاله وی در حوزه دانش جراحی، گزارشی بود که در سال 1856 میلادی منتشر نموده و در آن به توصیف آزمونی بالینی جهت تشخیص دررفتگی مفصل شانه پرداخت. بدین صورت که اگر در حالیکه مفصل آرنج خم شده و دست روی شانه طرف مقابل قرار دارد، نتوان مفصل آرنج را به قفسه سینه رساند، ضایعه حاصله در رفتگی مفصل شانه می باشد و ناشی از شکستگی استخوان بازو (هومروس) نمی باشد.

گوردن بوک (1877 - 1807 میلادی، Gurdon Buck) اهل نیویورک بوده و تحصیلات خود را در سال 1830 میلادی در کالج پزشکان و جراحان آن شهر به پایان رساند. به مدت یک سال جراح مقیم بیمارستان شهر نیویورک بوده و سپس جهت ادامه تحصیلات خود به مدت دو سال عازم برلین، پاریس و وین گردید. در بازگشت به ایالات متحده به مقام استاد جراحی بیمارستان نیویورک برگزیده شد و تا پایان عمر خویش در این سمت خدمت نمود. بوک از نظر بالینی جراح برجسته و ماهر بود و کتاب مهمی تحت عنوان مباحثی در باب جراحی پلاستیک (*Contributions to Reparative Surgery*) تألیف نمود (1876 میلادی) که نخستین اثر درباره جراحی ترمیمی و پلاستیک در آمریکا بود. علاوه بر کتاب فوق، بوک مقالات متعددی شامل گزارش لیگاتور نمودن شریان کاروتید مشترک و کاروتید داخلی بصورت همزمان (1855 میلادی) و لیگاتور نمودن شریان فمورال (رانی)، شریان ایلایک مشترک، ایلایک خارجی و ایلایک عمقی نیز به چاپ رساند. از دستاوردها و موفقیت های شکوهمند بوک می توان به بازگرداندن مفصل زانو که در وضعیت زاویه قائمه (90 درجه) انکلیوزه (ثابت) شده بود به وضعیت مستقیم (1845 میلادی) و مبادرت به انجام نخستین عمل جراحی سرطان حنجره از طریق برش خارجی در آمریکا (1853 میلادی) اشاره نمود. در سال 1862 میلادی وسیله ای جهت اعمال کشش (Traction) در شکستگی های اندام ها را ابداع و توصیف نمود. غلاف فاشیایی آلت تناسلی مردان موسوم به نام بوک می باشد (1848 میلادی).

هنری گاست دیویس (1896 - 1807 میلادی، Henry Gassett Davis) از گروه اندک شماری از جراحان آمریکا بود که جراحی ارتوپدی را از رشته ای گمنام، ناشناخته و کم اهمیت به جایگاه فعلی این رشته به عنوان شاخه تخصصی خاص در علوم جراحی ارتقاء دادند. تحصیلات پزشکی خود را در دانشکده پزشکی دانشگاه ییل (Yale) به پایان رسانده (1839 میلادی) و بعدها در شهر نیویورک به طبابت پرداخت. مهمترین و بزرگترین دستاورد دیویس در جراحی ارتوپدی توصیف و کاربرد اصل واکنش انعطاف پذیر مداوم (*Principle of Continuous Elastic Extension*) می باشد. وی مقالات متعددی درباره دستگاه (سیستم) اعمال کشش (*System of Traction*) خود تألیف کرده ولی تنها یک کتاب درسی (Textbook) با عنوان *Conservative Surgery, As Exhibited in Remedying some of the Mechanical Causes that Operate Injuriouly Both in Health and Disease* (1867 میلادی) از خود بر جای گذاشت.



تصویر 3- جراحی فک و صورت (ماگزیلو فاشیال) که توسط ای. نیوسام بر روی لوحی سنگی جهت کتاب "رساله‌ای در باب جراحی عملی" (1844 میلادی) تألیف پانکوست ترسیم شده است، به پیروی از سنت دیرینه‌ای در تصویرگری جراحی، بیماران ایده‌آل به صورتی کاملاً آرام، خونسرد و با هوشیاری کامل در حین اعمال جراحی، که قبل از پیدایش بیهوشی غیر قابل تحمل به نظر می‌رسند، به تصویر کشیده شده‌اند. بیهوشی تا پیش از سال 1846 میلادی کشف نشده بود (مجموعه تاریخی کالج پزشکان فیلادلفیا).

References:

1. The Illustrated History of Surgery: Haeger, Knut – Books.
Language: English. Publisher: Canadian Medical Assn. Publication date: January 1, 1998